

"GLAS NARODA"

je slovenskih delavcev v Ameriki.

Srednik: ZMAGOSLAV VLAJAVEC.

Števnik: FRANK SAKSER, Publisher.

109 Greenwich Street, New York City.

Leto velja list za Ameriko \$3.00

"pol leta" \$1.50

za Evropo, za vse leta 4.50

" " " pol leta 2.50

" " " četr leta 1.75

V Evropo pošiljamo list skupno dve številki.

"GLAS NARODA" haja vsaki dan izvražni nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA" ("Voice of the People")

izvražni dan, except Sundays and Holidays.

Subscription yearly \$10.00.

Advertisement on agreement.

Za oglase do deset vrstic se plača \$1.00.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne natisnejo.

Denar naj se blagevolji pošljati po Money Order.

Pri spremembah kraja naročnikov nismo, da se nati tudi prejšnje bivališče naznani, da hitrejš najdemo naslovnika. Dopisom in pošiljatvam navedite name.

"Glas Naroda"

109 Greenwich Street, New York City.

Tel. 3795 Cortlandt.

Koncem tedna.

Pohodno nabiranje denarja v nogovice v svrhu poravnave nekega cerkevnega dolga v Pittsburghu, Pa. Bojni ikle deklet je pri tem: "Dajte mi pet doljarjev v nogovici!" To se imenuje pohođnost! Marsikde bode z veseljem in požrtvovalnostjo dal pet doljarjev v TAK nabiralnik denarju in si tako zasluži nebesko kraljestvo! Skoraj bi tudi mi postali tako pobozni...

V naših ljudskih šolah imamo že školnice za oči, kopališca za otroke in drugo. Sedaj dobijo se vsaka ljudska šola svojega zobozdravnika. Tak "paternalizem" moramo doobratiti, ker nas spominja na staro Sparto, kjer je običaj odvezla starščem otroke in jih sama vzgojila...

Toda kje ostane pri tako klasičnem paternalizmu cloveski materializem?

Velika pojedinačna wiseonsinska gospade v hotelu Astor. Japonski diplomati Uchita je pri tem predlagal zvezno med Anglico, Japonsko in Zjednodruženimi državami. "Diplomatični gosstiliški alijsanje."

Pohodnički kapitan Bingham v New Yorku je stare poljepe prestavil iz Tendreino — ker so preveliki prijatelji tamoznjih "dam". Na njihova mesta so prišli novi po principu "Rotation of pleasure".

Neka ameriška igralka družbe "Pink Pajama Girl" je v Londonu javno prestopila v anglikansko vero. Polje rekanje je nepregledno: razprostira se celo do nebes...

V tarem Rimu so imeli tudi svoje izkušnje s poljicijo, kajti stari klasični piše: "Kedo nas bode varoval pred našimi varuhimi?" — baš kakor v New Yorku. Toda klasični ne priporoveduje soši rimski poljepe dobivali od "javnih dam" davek "in natura".

Kitajci imajo pet tisoč let staro civilizacijo, mi pa le stoletje. Toda množica je povsodi jednaka: v Nan-Changu in Ohio.

V nekoj pogorskem vasiču v South Carolini živita dva možka stara po 100 let in 16 ljudi, ki so stari nad 90 let. Samoumečno: Oni inko malo žive, da dalj traja...

Zemlja, ktera vodi osobo 400 milijonov prebivalcev na Kitajskem, nas spominja na avstrijsko Marijo Teresijo: samo da sledja ni imela — evnino kot svoje ljubljence...

Sodnik Crane je večer oprostil nekega delavca poduljene želznic, ker je bil obdelovan tativne bekrene žive. Pri tem je izjavil: "Družba, ktera prebivalstvu vsako leto pokrade na milijone dolarjev, nima pravico svoje delavce dolžiti tativne." Še imamo sodnika...

Neka newyorška mati, ktera je ustvarila svoje tri otroke v mrazu in gladu, bode zaprti štiri tedne — in potem? Bodo sirote imele druge, boljšo mater?

Take zadeve ne spadajo pred sodišče, temveč pred zdravnične norišnice...

Slavni pesnik D'Annunzio pride v Ameriko. V Evropi si je privočil "mans gêne" vse svobode zakonskega življenja. V Dakoti bode sedaj dobil popolno svobodo.

Milijonarka George Gouldova je posvila ravnokar svojega sedmoga otroka

ka — naše spoštovanje. To je prava izjema, kajti eduno je, da je Gouldova sredi tisečih uživanj našči čas in veselje za uživanje materialnih čuvstev.

V prvih dveh mesecih t. l. imeli so v Chicago 22 umrov, \$40 vlemov in 216 reparskih napadov. Pri nas v New Yorku pa "samo" 18 umrov, "samo" 400 vlemov in "le" 20 reparskih napadov. Veselimo se torja, da je pri nas boljša mala, nego v Chicagu.

Španska kraljeva nevesta je prestopila v katoliško vero. Sedaj je pri tem spreobražanju dobila ono, kar je angličanska izgubila. Najvišjej in najnajvečji: instanci je pa vse jedno...

Newyorška kronika.

—

Kajne, dragi gospod urednik, zdaj me pa dolgo ni bilo. Prej sem vedno kaj uravnal in obdelaval, zdaj sem pa nagnut bil umolknil. Če ste prav zelo radovedni, zakaj je tako, potem Vam i ovem: zato, ker sem prepustil ta posej Komarju. Ta ima več orozja in sredstev, da stiča okoli. Vem tudi, da ne prizamaš nikomur.

Če se danes po dolgem času zopet oglašu, ne mislite, da storim to za krakte čas. Ne, prav res ne. Za krakte čas sedim jaz v gostilni ali se pa uležem doma na tla in bijem enakomerno z nogami. Da se danes oglašam, izsilila me je potreba, da opremim tiste ljudi, kteri delajo s svojimi imeni tukši, kot bi bil večni pust na svetu.

Verjemite mi, gospod urednik, smejal bi se, od sreča smejal, da ni stvar tako resna in tako žalostna.

Da ne boste premišljali, kakšna imena mislim, Vam takoj kar po domače povem: ne imena, kako je komu imen, ampak kako se piše.

Sloveni smo grozno servilen narod. Osoda vseh stoljetij nam je bila tako sovražna, da nismo bili nikdar samostojni. Nikdar se nismo sami vladali, kamoli da bi vladali druge! Iz tega serilnost nam je ostala nekako v krvki do danes. Da vemo, kako je grda, ponizvena, nevredna človeškega dobrostanstva, poten bi jo geto tako ne negovali. Da serilnost zatre tudi druga slovenska dostojanstva, kot ponos, karakter in druge plemenite lastnosti, Vam hočem dokazati v sledilečih vrsticah. Danes se hočem omemiti le na pisavo naših imen.

Sloveni pridemo kot skromen, pridemo narod senkaj. Nekako boječ smo in težkega sreca stiskamo za primernim delom. Ker smo mehki in dovtvetni, prilagodimo se kmalu razmeram, razumejo jih in živimo splošno v soznamenu z drugimi narodi. To so govorite lastnosti in nikdo bi se ne pospodbil radi njen.

Bratski pozdrav!

V prvi tisti, kateremu se je pridružil. Tak človek je narodni ropar in se ga mora pokazati javnosti, da vede vse, kako nalo je vreden.

Mogoče si boste mislili, da je to prehuda obsolda. A ni. Še premehka je. Za vse prestopek imamo kazni, le za prestopek narodnega izdajstva.

Gospod urednik, mogoče ste radovedni, kaj je kaj v obči novega pri meni! Novosti je toliko in so tako različne, da res ne vem, kje bi začel. Ah, rečem Vam, barba, same barba je to življenje. Nad nami vihti svoj resniči — vsakdanja potreba. Trudimo se in vozimo ta težavni voz življenja.

Kadar pride potreba v vsi svoji resnosti, adiram produkto naših moči; če je rezultat ugoden, potem shajamo. Če pa ni, smo pa reveži. Oh, recem Vam, gospod urednik, dobro imajo — ne mi, ampak tisti, ki prezentirajo svoje potrebe, saldirajo jih pa dragi.

Zivljenje je umetnost toliko časa, dokler ni radodarnih rok zraven. Potem se pa neha. Veste, človeške moči se različno obrestujejo. Mi jih obrestujemo s toliko in toliko procenti; ali mislite, da je pri vseh tako? Kaj se Šo moči, ktere se ne obrestujejo, s najoč verando dobre rente. Kaj morete Vi ali jaz zato, da smo, kar nismo.

In konečno: kako se pehamo? Dobro. Poljša je mrvice lastnega truda, potest podharjan lheb.

Kajne, gospod urednik, tega mnenja ste tudi Vi. In baš to mnenje viva ponosno samozavest, da živimo sami. Ta zavest je krasná, da tem krasnejša, ker nam je priča, da izpoljujemo težko nalogu življenja, osamljeni sicer, brez mane in prepelie, a vendar.

V tem oziru bodeva nosila še nadaljnje glave po konci, kajne, in pridrži se nam bodo vsi tisti, češki so vredni nas. V to ime Vas pozdravljam in končam. Na dan sv. Tomaža.

DOPISI.

—

Kaylor, Pa.
Slavno uredništvo:

Poročati nimam nič posebnega. Naučniti hočem našim rojakom le, kako so kaj delavške razmere v našem kraju.

Z delom gre namreč zelo dobro. V premogodki potrebuje naša družba še kakih 300 delavcev. Če nima kdaj izmed rojakov dela, naj pride kar sem, če ga veseli.

Bratski pozdrav!

Fran Reelj, P. O. Box 362.

Piper, Ala.

Cenjeni g. urednik:—

Maločakd se sliši iz naših krajev kaka novica. Tudi zdaj nimam poročati kaj veselega. Tukaj nas je zadebla grozna nesreča, ktera je zahtevala 11 žrtev.

Dne 27. februarja je bila namreč eksplozija v premogovem rovu. Šest jih je bilo na mestu usmrtenih, pet jih je pa po pozne umrlo. Poleg tega sta pa še dva tako bolna, da najbrž ne okrevata. Ta nesreča se je zgodila v rovu št. 2. Med žrtvami je nekaj Italijanov, Angležev in žalibog tudi dva Slovence.

Prvi je Alojzij Janko, star 22 let. Bil je pri državljani sv. Barbare št. 24 v Jolietu, Ill.

Drugi je pa Matevž Ilc, doma od Ribnica, star 48 let; ta je bil član družstva sv. Barbare št. 8 v Ely, Minn. Domu zapušča šest nedorastlih otrok. Bil je v Ameriki 4 leta.

Rojaki, zopet jeden vugled, kako so potrebna podpora družstva. Pristopajte toraj v obilnem številu, ker niko ne ve, kje ga čaka nesreča.

Zajedno se tudi naročujmo na list "Glas Naroda", kjer nam je jedini prijatelj in posredovalec, da si med seboj povemo naše vesele in žalostne trenotnice. Pozdrav rojakom!

Urban Istenič.

Listnica uredništva.

Prosimo, naj nam naznani dopisnik iz BEAR CREEKA, MONT., s podpisom SLOVENEC svoj popolni naslov, ker ga žele nekteri rojaki povprašati natančneje po tamoznjih razmerah.

Ivan Jurčev v Blackburnu, Pa., in vsem drugim, kjer nas povprašajo glede dela, kero se obeta v raznih nam poslanih dopisih, poročamo sledete: Mi dobivamo in pričimimo večerat dopise, v kjerih poročajo dopisniki, da se dobi to ali ono delo. Mi prejmemo na take dopise pogostokrat vprašanja slatko nezaposlenih rojakov, kako je z delom, kakša je ponača in podobna poizvedovanja. Ker pa mi nismo bolje informirani kot vsak čitatelj, kjer preberi dopis, in ker se nismo osobno prepričali, ali je res vse tako, kot nam poroča dopisnik, ali ne, je najbolje, da se vsi tisti rojaki, kjer so brez dela, obrnejo naravnost na dopisnika. Mi ne moremo sprejeti odgovornosti, če bi škočila naše nasvet potoval zastonj v kak kraj. Zato je pa najbolje, da se obrnete naravnost na dopisnike in jih prosite natančnejših pojasnil glede vsega. Tako je bo le za Vas in za nas. Pozdravljeni!

Vprašam Vas, gospod urednik, kaj je tak človek, kjer spremjam lepo slovenska imena? Ponos, človeško dobrodelstvo in ljubezen do svojega naroda je prvo, kar povzdigne ljudi nad vse bitja. Kadar se zgubi načrt, človek pride v svojem dostenju.

Ta ne ostane nikdar sam. Pri takih ljudjih se zgubi karakter in posledice je, da začne zatajevati svojo naravnost in svoj jezik. Začne se siliti in spakodranju angleščino in se vseši je javno hvali, da je pozabil svoj materi jezik. Tak človek se poniza pod žival. Žival ostane zvesta svojemu plemenu, človek pa, króna zemeljskega stvarjenja, se izverne svojemu plemenu, svojemu narodu in svojemu jeziku. Kaj zasluži tak človek? Zaničevanje, samo zaničevanje. Ne obranja ga rodni brat, a ne obranja

ŽIVIJO
gospod doktor LEONARD LANDES!

Bračni Hrvati i Hrvatice!

Ako ste bolestni na kakov bolesti, obrnite se na gosp. dr. Leonarda Landesa.

Ja sem bolovan od god. 1895 od prehladjenosti in trganja po rukah in nogah še sam zadobio kod vojničev in eto ja sam pokušao nječa in eto sada vesela in zdrava in lohalo, kao vrebec, ob mene mu najsrdačnija hvala.

Veleučeni gospodine! Kako sam ja sretan, što smo vas našuo v Hrvatskih novinah

Ono trganje po mojih nogah in rukah, to je sve prestalo.

Ali nisam bio uvjeren prije dok ni am sve one ljekove, što ste mi slao po ekspreškom kompaniji, potrošio i oda sam i s tom osjećaju, da ne čutim sporočilo. S toga Vam molim, da več šalte samo još jedno boeu broj 4 po eksprešu.

Bog Vam platio, od mene Vam naj rdačnija hvala, in srdčan Vam pozdrav.

ANDRO IVANČIĆ

320 E. Front St. Youngstown Ohio.

Tako se glasi doslovno pismo katero je pisal doktorju Leonardu Landesu na Hrvat Andro Ivančič, katerega sliko vidite zgoraj. Pismo je vsakemu na pogled.

Doktor LEONARD LANDES je na znamenitejši sedaj v New Yorku 140 East 22nd Street živeti zdravnik.

Za vse notranje in zunanje telesne bolezni in za vse tajne spolne možke in ženske bolezni.

ROJAKI SLOVENCI!

Cyclamen

(Spisal Janko Kersnik.)

(Nadaljevanje.)

Ko bi bil govoril o svojih stvareh in o svoji ljubezni, ne bi se bil mogel geniti.

"Krasen večer je to!" je dejal, očuti se vam v mesečino.

Ona ni odgovorila; položila pa je pletenje v naročaj in zrla v jasno po-mladino noč.

Hipno se zgane, ter reče poluglasno: "Ali veste, kaj se godi nocejšnji večer? To noč?"

"Ne, ne vem!", odgovori Hrast ne-kako začuden ter se obrne in kaje.

"Seveda, pri Vas ne znate tega; a pri nas v Nemih —! Nocejšnja noč je Valpurgina noč", zavrne ona skorajnostno.

"Ah, žul sem o teh nemških bajkah; čudne reči se gode nocej — da, da, jutri je prvi dan majnikov; nocej pa živi vse, vse govori, vse se giblje v vsej prirodi, kannen in skala, leskov grm in star, ozbel macešen, marjetičen v travi in vse, vse — in eoperne letajo nocej po zraku, kati?"

"Nima li res nekaj čudnega — lepa, prva majnikova noč?"

"Skoro da! A te bajke so umljive; vsa priroda vstaja zdaj, vse delhi in evete — in ptički stavijo gnezda; povsod se budi novo življenje; to ni čudo, da si je človek po svoje tol-madi ter si ustvaril svoje pojme o teh skravnostno delujenih silah. Mi imamo enake bajke v prostem narodu — toda Valpurgina noči ne poznamo na njenem mestu je pri nas kresna noč."

Guvernanta je bila vstala ter odprla malo okencet; gorak južen veter je pihal čez gredice. Peščeno pot proti gradu pa je obsegel meseč, tako, da je bilo lahko videti, se li kdo bliža od tam evetnjaku.

"Deževalo bode morda — kaj me-nite?" reče poluglasno ter se skloni malo vun, oziraje se proti nebui; a takoj upre zopet pogled v Hrasta, po-leg katerga je bila.

Njemu ni bilo treba storiti dveh treh korakov do nje — kdo more trditi, da bi jih bil storil nocej; zdaj pa je stala deklica poleg njega, skoro do-tikajoča se ga.

On je slonel ob debelem lesenu stebel ter neprestano in molče gledal Hrast.

ali na pot, tega sam ni znal; čutil je le, da je ona poleg njega.

"Deževalo!" je vprašal ponavlja-je njene besede.

In v tem je obrnil obraz k njej.

Guvernanta pa je slonela že zopet v oknu ter zrla kvišku v oblake, ki jih je gonil jug v redkih gručeh po nebu.

"Elza!"

Rekel je to tako taho, šepetaje, da je neumljivo, kako ga je mogla čuti; pa čuda ga je dobro. Zgenila se je malo, pa slonela venomer v oknu.

Zenska je čudna stvar. Ne govorite mi, da jo omami duhovitost, lepota, in da ji ljubezen šine kar tako zjasnega v sreči — seveda, ljubezen je bila éuala korake in govor od grada sem, vrnil na svoj stari sedež. Ona je vzela zopet pletenje v roke, Hrast pa je naglo spravil krovk evel v istino. Toda svoje razburjenosti ni mogel tako naglo zmagati, niti prikri-ji; ugrodu je bilo, da sta se Boles in Meden, ki sta male trenutkov po-nezne vstopila v etvtnjak, še vedno živo razgovarjala o omenjeni hra-sini.

Tako potem je odšla guvernanta v grad po svojih opravilih.

Ostali večer je potekel brez zani-mljivega dogodka; edina Boleška je slutila nekaj, zakaj doktor se ji je zdel nenavadno zgovoren.

"Elza, recite mi, da me ljubite?", je hitel on: "kolikrat sem Vas že prosil tega, in Vi veste, da Vas ljubi boj nego..."

"Stoje, doktor", reče ona z la-him smehljajem; "obljubila sem Van odgovora, toda prej moram ve-leti, ali Van ga pristuje zahtevati!"

"Elza!" deje Hrast očitačo.

"Ste si li popolno v svesti svoje ljubezni?"

"Kaj zahtevate, da Vam jo do-kažem?"

"Ničesar zdaj! Edini čas mi jo bo dokazal."

"Jaz Vas ne umem!"

Doktor res ni vedel, kam meri ona.

Guvernanta je po stopila naglo sem Van odgovora, toda prej moram ve-leti, ali Van ga pristuje zahtevati!"

"Elza!" deje Hrast očitačo.

"Ste si li popolno v svesti svoje ljubezni?"

"Kaj zahtevate, da Vam jo do-kažem?"

"Ničesar zdaj! Edini čas mi jo bo dokazal."

"Jaz Vas ne umem!"

Doktor res ni vedel, kam meri ona.

Guvernanta je po stopila naglo sem Van odgovora, toda prej moram ve-leti, ali Van ga pristuje zahtevati!"

"Elza!" deje Hrast očitačo.

"Ste si li popolno v svesti svoje ljubezni?"

"Kaj zahtevate, da Vam jo do-kažem?"

"Ničesar zdaj! Edini čas mi jo bo dokazal."

"Jaz Vas ne umem!"

Doktor res ni vedel, kam meri ona.

Guvernanta je po stopila naglo sem Van odgovora, toda prej moram ve-leti, ali Van ga pristuje zahtevati!"

"Elza!" deje Hrast očitačo.

"Ste si li popolno v svesti svoje ljubezni?"

"Kaj zahtevate, da Vam jo do-kažem?"

"Ničesar zdaj! Edini čas mi jo bo dokazal."

"Jaz Vas ne umem!"

Doktor res ni vedel, kam meri ona.

Guvernanta je po stopila naglo sem Van odgovora, toda prej moram ve-leti, ali Van ga pristuje zahtevati!"

"Elza!" deje Hrast očitačo.

"Ste si li popolno v svesti svoje ljubezni?"

"Kaj zahtevate, da Vam jo do-kažem?"

"Ničesar zdaj! Edini čas mi jo bo dokazal."

"Jaz Vas ne umem!"

Doktor res ni vedel, kam meri ona.

Guvernanta je po stopila naglo sem Van odgovora, toda prej moram ve-leti, ali Van ga pristuje zahtevati!"

"Elza!" deje Hrast očitačo.

"Ste si li popolno v svesti svoje ljubezni?"

"Kaj zahtevate, da Vam jo do-kažem?"

"Ničesar zdaj! Edini čas mi jo bo dokazal."

"Jaz Vas ne umem!"

Doktor res ni vedel, kam meri ona.

Guvernanta je po stopila naglo sem Van odgovora, toda prej moram ve-leti, ali Van ga pristuje zahtevati!"

"Elza!" deje Hrast očitačo.

"Ste si li popolno v svesti svoje ljubezni?"

"Kaj zahtevate, da Vam jo do-kažem?"

"Ničesar zdaj! Edini čas mi jo bo dokazal."

"Jaz Vas ne umem!"

Doktor res ni vedel, kam meri ona.

Guvernanta je po stopila naglo sem Van odgovora, toda prej moram ve-leti, ali Van ga pristuje zahtevati!"

"Elza!" deje Hrast očitačo.

"Ste si li popolno v svesti svoje ljubezni?"

"Kaj zahtevate, da Vam jo do-kažem?"

"Ničesar zdaj! Edini čas mi jo bo dokazal."

"Jaz Vas ne umem!"

Doktor res ni vedel, kam meri ona.

Guvernanta je po stopila naglo sem Van odgovora, toda prej moram ve-leti, ali Van ga pristuje zahtevati!"

"Elza!" deje Hrast očitačo.

"Ste si li popolno v svesti svoje ljubezni?"

"Kaj zahtevate, da Vam jo do-kažem?"

"Ničesar zdaj! Edini čas mi jo bo dokazal."

"Jaz Vas ne umem!"

Doktor res ni vedel, kam meri ona.

Guvernanta je po stopila naglo sem Van odgovora, toda prej moram ve-leti, ali Van ga pristuje zahtevati!"

"Elza!" deje Hrast očitačo.

"Ste si li popolno v svesti svoje ljubezni?"

"Kaj zahtevate, da Vam jo do-kažem?"

"Ničesar zdaj! Edini čas mi jo bo dokazal."

"Jaz Vas ne umem!"

Doktor res ni vedel, kam meri ona.

Guvernanta je po stopila naglo sem Van odgovora, toda prej moram ve-leti, ali Van ga pristuje zahtevati!"

"Elza!" deje Hrast očitačo.

"Ste si li popolno v svesti svoje ljubezni?"

"Kaj zahtevate, da Vam jo do-kažem?"

"Ničesar zdaj! Edini čas mi jo bo dokazal."

"Jaz Vas ne umem!"

Doktor res ni vedel, kam meri ona.

Guvernanta je po stopila naglo sem Van odgovora, toda prej moram ve-leti, ali Van ga pristuje zahtevati!"

"Elza!" deje Hrast očitačo.

"Ste si li popolno v svesti svoje ljubezni?"

"Kaj zahtevate, da Vam jo do-kažem?"

"Ničesar zdaj! Edini čas mi jo bo dokazal."

"Jaz Vas ne umem!"

Doktor res ni vedel, kam meri ona.

Guvernanta je po stopila naglo sem Van odgovora, toda prej moram ve-leti, ali Van ga pristuje zahtevati!"

"Elza!" deje Hrast očitačo.

"Ste si li popolno v svesti svoje ljubezni?"

"Kaj zahtevate, da Vam jo do-kažem?"

"Ničesar zdaj! Edini čas mi jo bo dokazal."

"Jaz Vas ne umem!"

Doktor res ni vedel, kam meri ona.

Guvernanta je po stopila naglo sem Van odgovora, toda prej moram ve-leti, ali Van ga pristuje zahtevati!"

"Elza!" deje Hrast očitačo.

"Ste si li popolno v svesti svoje ljubezni?"

"Kaj zahtevate, da Vam jo do-kažem?"

"Ničesar zdaj! Edini čas mi jo bo dokazal."

"Jaz Vas ne umem!"

Doktor res ni vedel, kam meri ona.

Guvernanta je po stopila naglo sem Van odgovora, toda prej moram ve-leti, ali Van ga pristuje zahtevati!"

"Elza!" deje Hrast očitačo.

"Ste si li popolno v svesti svoje ljubezni?"

"Kaj zahtevate, da Vam jo do-kažem?"

"Ničesar zdaj! Edini čas mi jo bo dokazal."

"Jaz Vas ne umem!"

Doktor res ni vedel, kam meri ona.

Guvernanta je po stopila naglo sem Van odgovora, toda prej moram ve-leti, ali Van ga pristuje zahtevati!"

"Elza!" deje Hrast očitačo.

"Ste si li popolno v svesti svoje ljubezni?"

"Kaj zahtevate, da Vam jo do-kažem?"

"Ničesar zdaj! Edini čas mi jo bo dokazal."</